

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: M. R., narozen X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 12. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 12. 2022, č. j. X, **se zrušuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 6. 12. 2022, č. j. X, kterým bylo v řízení o jeho námitkách změněno rozhodnutí žalované ze dne 8. 1. 2020, č. j. X, tak, že žalovaná výrokem I. podle § 38 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. b) a e) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a s přihlédnutím k článku 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, (dále jen „koordinační nařízení“) přiznala žalobci od 1. 1. 2010 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 1 686 Kč měsíčně. Současně žalovaná Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vyslovila, že od ledna 2011 se zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu na částku 876 Kč měsíčně a základní výměra na částku 867 Kč měsíčně, a žalobci tak náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 1 743 Kč měsíčně (výrok II.); od ledna 2012 se zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu na částku 891 Kč měsíčně a základní výměra na částku 882 Kč měsíčně, a žalobci tak náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 1 773 Kč měsíčně (výrok III.); od ledna 2013 se zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu na částku 900 Kč měsíčně a základní výměra na částku 906 Kč měsíčně, a žalobci tak náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 1 806 Kč měsíčně (výrok IV.). Výrokem V. žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s písm. b) a podle § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění a s přihlédnutím k článku 46 koordinačního nařízení zvýšila žalobci od 18. 1. 2013 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 2 256 Kč měsíčně. Dále žalovaná vyslovila, že od ledna 2014 se zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu na částku 1 356 Kč měsíčně a základní výměra na částku 909 Kč měsíčně, a žalobci tak náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 2 265 Kč měsíčně (výrok VI.); od ledna 2015 se zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu na částku 1 378 Kč měsíčně a základní výměra na částku 933 Kč měsíčně, a žalobci tak náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 2 311 Kč měsíčně (výrok VII.); od ledna 2016 se zvyšuje základní výměra invalidního důchodu na částku 948 Kč měsíčně, a žalobci tak náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 2 326 Kč měsíčně (výrok VIII.); od ledna 2017 se zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu na částku 1 409 Kč měsíčně a základní výměra na částku 991 Kč měsíčně, a žalobci tak náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 2 400 Kč měsíčně (výrok IX.); od ledna 2018 se zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu na částku 1 459 Kč měsíčně a základní výměra na částku 1 049 Kč měsíčně, a žalobci tak náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 2 508 Kč měsíčně (výrok X.); od ledna 2019 se zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu na částku 1 509 Kč měsíčně a základní výměra na částku 1 271 Kč měsíčně, a žalobci tak náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 2 780 Kč měsíčně (výrok XI.). Výrokem XII. žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s písm. b) a podle § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění a s přihlédnutím k článku 46 koordinačního nařízení zvýšila žalobci od 6. 11. 2019 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně ve výši 4 289 Kč měsíčně. Dále žalovaná vyslovila, že od ledna 2020 se zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu na částku 3 234 Kč měsíčně a základní výměra na částku 1 356 Kč měsíčně, a žalobci tak náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně ve výši 4 590 Kč měsíčně (výrok XIII.); od ledna 2021 se zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu na částku 3 464 Kč měsíčně a základní výměra na částku 1 379 Kč měsíčně, a žalobci tak náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně ve výši 4 843 Kč měsíčně (výrok XIV.); podle nařízení vlády č. 356/2021 Sb. (od ledna 2022 – pozn. soudu) se zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu na částku 3 627 Kč měsíčně a základní výměra na částku 1 515 Kč měsíčně, a žalobci tak náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně ve výši 5 142 Kč měsíčně (výrok XV.); od června 2022 se zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu na částku 3 925 Kč měsíčně, a žalobci tak náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně ve výši 5 440 Kč měsíčně (výrok XVI.); od září 2022 se zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu na částku 4 130 Kč měsíčně, a žalobci tak náleží invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně ve výši 5 645 Kč měsíčně (výrok XVII.). Všechny částky základní výměry žalovaná uváděla v dílčené výši. Žalobce současně v žalobě požadoval, aby soud uložil žalované povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba a další podání žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T..

2. V žalobě žalobce namítal chybně stanovené datum vzniku invalidity a konstatoval, že jeho invalidita vznikla mnohem dříve než 7. 12. 2009, konkrétně již 27. 6. 1986, a po skončení plné invalidity byl od 1. 1. 1987 byl částečně invalidním, přičemž tento stav následně trval. Žalobce zdůraznil, že mu byl od 1. 7. 1991 přiznán částečný invalidní důchod, neboť tehdy splňoval i potřebnou dobu pojištění. Podle žalobce jeho invalidita od té doby pokračuje a měl by pokračovat i invalidní důchod. Napadené rozhodnutí označil za vadné a podotkl, že jím není realizován rozsudek zdejšího soudu ze dne 5. 4. 2022, č. j. 78 Ad 8/2020-210, neboť žalovaná neučinila žádné změny, aby napравиła špatně stanovené datum vzniku částečné invalidity a invalidity třetího stupně a nadále žalobce poškozuje. V podání ze dne 3. 1. 2023 žalobce doplnil, že mu nebyl vyplacen doplatek invalidního důchodu od 1. 1. 2010, a poukázal na svůj zhoršující se zdravotní stav.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve svém vyjádření popsala průběh předchozího řízení, upozornila na posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Plzni ze dne 10. 12. 2021 a doplňující posudek téže posudkové komise ze dne 25. 2. 2022 a konstatovala, že napadeným rozhodnutím realizovala rozsudek zdejšího soudu ze dne 5. 4. 2022, č. j. 78 Ad 8/2020-210.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaná nesdělila soudu do dvou týdnů od doručení příslušné výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byla ve výzvě soudu ze dne 28. 2. 2023 výslovně poučena, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
6. Na tomto místě soud předesílá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno poté, kdy zdejší soud rozsudkem ze dne 5. 4. 2022, č. j. 78 Ad 8/2020-210, zrušil předchozí rozhodnutí žalované v dané věci (rozhodnutí ze dne 7. 4. 2020, č. j. X) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení se závazným právním názorem, aby znovu rozhodla o námitkách žalobce, přičemž bude vycházet z toho, že invalidita u žalobce existovala již před datem 16. 4. 2010, a žalobci umožní, aby si ověřil, že v posudkové dokumentaci nechybí žádné jím zdůrazňované lékařské zprávy a posudky ze Slovenska, a případné chybějící podklady doplnil. Napadeným rozhodnutím žalovaná tento závazný právní názor podle svého přesvědčení realizovala.
7. Zmíněný rozsudek zdejšího soudu ze dne 5. 4. 2022, č. j. 78 Ad 8/2020-210, však byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2023, č. j. 9 Ads 83/2022-91, a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Tím podle názoru zdejšího soudu obživlo původní rozhodnutí žalované ze dne 7. 4. 2020, č. j. X, tudíž platí, že o námitkách žalobce proti Shodu s prvopisem potvrzuje I. T..

prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 8. 1. 2020, č. j. X, bylo pravomocně rozhodnuto právě zmíněným rozhodnutím žalované ze dne 7. 4. 2020. Zdejší soud následně rozsudkem ze dne 13. 3. 2023, č. j. 78 Ad 8/2020-266, žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 4. 2020 zamítl. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 13. 4. 2023.

8. Vycházejí z těchto zjištění soud konstatuje, že žalovaná realizující závazný právní názor později zrušeného rozsudku zdejšího soudu ze dne 5. 4. 2022, č. j. 78 Ad 8/2020-210, napadeným rozhodnutím znovu rozhodla o námitkách žalobce proti svému prvostupňovému rozhodnutí ze dne 8. 1. 2020, č. j. X, ačkoli o nich již bylo pravomocně rozhodnuto rozhodnutím žalované ze dne 7. 4. 2020, č. j. X. Byť žalované nebyly tyto skutečnosti v době vydání napadeného rozhodnutí známy, podle názoru soudu nelze přehlížet fakt, že v důsledku zrušení rozsudku zdejšího soudu ze dne 5. 4. 2022, č. j. 78 Ad 8/2020-210, vedle sebe existují dvě rozhodnutí o námitkách žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 8. 1. 2020, č. j. X.
9. Na okraj soud dodává, že na vzniku tohoto nežádoucího stavu dvou vedle sebe existujících rozhodnutí o týchž námitkách žalobce proti jednomu prvostupňovému rozhodnutí se zčásti podílela sama žalovaná, která sice podala kasační stížnost proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 5. 4. 2022, č. j. 78 Ad 8/2020-210, ale místo toho, aby navrhla přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, zároveň v rozporu se svým právním názorem vydala napadené rozhodnutí, jímž tento rozsudek realizovala.
10. Podle názoru soudu je třeba tento nežádoucí stav vyřešit tím, že bude pozdější rozhodnutí žalované o námitkách (tj. napadené rozhodnutí) zrušeno, neboť s ohledem na existenci předchozího rozhodnutí žalované ze dne 7. 4. 2020, které trvá, by nemělo existovat. S ohledem na výše uvedené skutečnosti se soud pro nadbytečnost nezabýval jednotlivými žalobními námitkami.
11. Veden těmito úvahami soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil. Soud současně nevrátil věc žalované k dalšímu řízení, neboť o námitkách žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 8. 1. 2020, č. j. X, již bylo pravomocně rozhodnuto, a tudíž neexistuje řízení, v němž by mělo a mohlo být pokračováno. Za dané situace nebylo možné věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátit žalované k dalšímu řízení.
12. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná neměla ve věci úspěch a procesně úspěšnému žalobci žádné náklady řízení podle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T..

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 31. května 2023

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T..